

ПРОФ. ДР РАДМИЛО РОНЧЕВИЋ, НАУЧНИ САВЕТНИК, ПЕТИЦИЈОМ СА ПОТПИСИМА УГЛЕДНИХ СРПСКИХ НАУЧНИКА И ДРУГИХ ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА ЗАХТЕВАЊЕ ОД МИНИСТАРСТВА ЗА ПРОСВЕТУ И НАУКУ ДА СЕ ПОКРЕНЕ РЕВИЗИЈА ИЗУЧАВАЊА ТЕОРИЈЕ ЕВОЛУЦИЈЕ

Дарвиновски мит – највећа обмана у историји науке

Разговор водила: **Невенка Стојчевић**

Дарвинову теорију еволуције, која је практично зачета у 19. веку, следбеници Дарвина уздигли су на ниво научне догме, па и данас деца у нашим школама уче да је човек постао од мајмуна, односно да мајмуни и човек имају истог претка. Иако знатан број научника, поготово биолога, еволуцију прихвата не као теорију, него као утврђену чињеницу, чувени шведски биолог Сорен Левтруп написао је: „Верујем да ће једног дана дарвиновски мит бити третиран као највећа обмана у историји науке“. Пре неколико година министарка просвете проф. др Љиљана Чолић буквално је стављена на стуб срама зато што се залагала за смањење броја часова предвиђених за теорију еволуције. Проф. др Радмило Рончевић, научни саветник и хирург, професор по позиву у Америци, Немачкој и Русији, одлучио је да са неким својим колегама покрене петицију и потписима угледних интелектуалаца, посебно из области науке, код Министарства за просвету и науку издејствује

покретање ревизије изучавања теорије еволуције, што је био повод за наш разговор са проф. Рончевићем.

Професоре, чиме сте мотивисани да се код просветних власти изборите и за могућност другачијег тумачења настанка живота на Земљи од оног који заговарају еволуционисти?

- Сматрам да је време да се покрене ревизија теорије еволуције са аспекта науке, чињеница. Чињенице указују да ће ускоро већи број научника рећи: „Цар је го“. Уосталом, то су већ рекле хиљаде озбиљних научника, универзитетских професора и сарадника великих научних института у целом свету, поготово у Америци. Због велике пропаганде еволуциониста и глобалиста, тај глас се још не чује довољно.

Имајући у виду организовану хајку коју је доживела проф. Љиљана Чолић, каква пријем петиције очекујете у надлежном Министарству и код заинтересоване јавности?

- Нисам о томе размишљао кад сам одлучио да кренем са петицијом. Верујем, ипак, да се људи у Министарству просвете

и науке неће понашати као велика већина која је једном у току школовања, или никада, чула за Дарвинову теорију еволуције. Што се заинтересоване јавности тиче, могу да очекујем осуду оних који безрезервно подржавају теорију еволуције и не желе да чују другачије мишљење.

Шта је суштина дарвинизма и неодарвинизма у теорији еволуције која, по Вашем мишљењу, треба да буде подвргнута научној ревизији?

- Дарвинизам је толерантнија, реалнија варијанта теорије еволуције, која не заговара догматске ставове. Дарвин се и не бави настанком живота. Он верује да је Творац удахнуо живот само неколицини облика живота и да се из тог почетка еволуцијом развио живот који сада постоји. Уз то, Дарвин ништа не тврди, већ претпоставља, и дозвољава да његове претпоставке нису тачне.

Нова научна достигнућа, поготово сазнања из домена генетике, сазнања о спонтаним и изазваним мутацијама, дала су млађим генерацијама дарвиниста основу и „доказе“ за теорију спонтане еволуције. Та нова наука, са бројним претпоставкама, спекулацијама, непровереним и непроверљивим тврдњама, контроверзама, агресивно се афирмише и намеће целом човечанству, поготово кроз школство, и предводе је, углавном, атеисти и глобалисти. Циљ ове науке је не само да докаже да су све врсте живих бића настале и еволуирале спонтаном еволуцијом, већ и да је живот на нашој планети настао спонтано, *per se*, и да Бог не постоји. Неодарвинисти не траже праве доказе, проверене чињенице. Спекулације су основ целе ове науке која се као неупитна истина, као необорива догма, промовише у целом свету.

Проф. др Радмило Рончевић

Имају ли еволуционисти проверене доказе за тврдњу да је живот на нашој планети настао спонтано, сам по себи, *per se*?

- За овакав став нема ниједног провереног доказа, нити савремена наука има било какво конкретно сазнање о настанку живота на нашој планети. Почетак настанка живота везан је за настанак аминокиселина. Не знамо поуздано како су се спонтано спојили атоми кисеоника, водоника, угљеника и азота у сложене молекуле аминокиселина. Апсолутно не знамо ни како су од аминокиселина спонтано настали протеини, око милион врста у људском организму, са специфичним бројем и распоредом аминокиселина, а тиме и специфичним функцијама без којих нема живота. На пример, да би се формирао протеин колаген потребно је спојити 1055 аминокиселина у строго одређеном редоследу (укупно има 20 врста аминокиселина које се разликују на основу броја

Неодарвинисти не траже праве доказе, проверене чињенице. Спекулације су основ целе ове науке, која се, као неупитна истина, као необорива догма, промовише у целом свету. Предводе је, углавном, атеисти и глобалисти.

и распореда атома кисеоника, водоника, угљеника и азота). Претпоставка је да су се некако, у некој топлој барици, спојиле аминокиселине и створиле протеине. То је у супротности са основама хемије, јер се у води мономер (аминокиселина) не може спојити у полимер (протеин), као што од праха шећера, који се стави у воду, не може настати коцка шећера. Све и када би протеини тако настали, како је било могуће да спонтано настане тако велики број различитих протеина са специфичним бројем и распоредом аминокиселина, а тиме и специфичним функцијама које омогућавају живот!

И поред свега, еволуционисти непрестаном афирмишу додатне спекулације у корист теорије еволуције!?

- Спекулације о настанку протеина преко рибонуклеинске киселине, РНК, које сада заговара теорија абиогенезе, такође су неостварљиве. Ако су се, ипак, на неки непознат начин, догодили протеини, опет од живота нема ништа, јер се протеин сам од себе не може репродуковати и опстати. За репродукцију је потребна ДНК. Откуд одједном тако сложени молекули ДНК у којима је запис, информација о репродукцији и о свему што се тиче јединке (укупан запис у геному

ДНК је чудо

Шта је ДНК? ДНК, дезоксирибонуклеинска киселина, специфичан је макромолекул који садржи упутства за развој и правилно функционисање свих живих организама. Та упутства се налазе у генима који су део ДНК. Два ланца ДНК специфично спојена граде хромозом. Човек има 46 хромозома. То су мала телаца која се налазе у једру ћелије. Сваки хромозом, у односу на упутства која се налазе у генима, права је библиотека. Укупно упутство, запис, информације које се налазе у геному човека (геном је укупан збир свих гена) раван је запису који се састоји од око шест милијарди слова. И то се све налази у једру ћелије која је мања од врха игле. Еволуционисти тврде да је ово чудо, основ живота, настало спонтано, сâмо по себи.

Откако се зна за мутације, било их је на милијарде, или спонтаних или изазваних. Ако мутација, без обзира на неке промене, не даје нову врсту живота, сложенији, виши организам, онда живот остаје на истој врсти, на истом нивоу, нема еволуције.

човека, укупном броју гена у ћелији, износи око шест милијарди слова). Информацију може дати само нека интелигенција. Опет, ДНК без протеина не значи ништа, не може дати живот. Ето, сада некако, великим чудом, имамо и протеине и ДНК, али опет нема живота. Да би настала ћелија, тј. живот који би се репродуковао, потребно је да се протеини, ДНК и друге компоненте живота нађу у специфичној мембрани. Откуд одједном и та јединствена мембрана са одређеним физичким, хемијским, физиолошким и репродуктивним својствима? И откуд, на крају, ћелија, специфична и сложена биохемијска лабораторија, са бројним органелама, без којих нема ни ћелије ни живота? И како од просте ћелије, бројним недоказивим спекулацијама, дођемо до човека, до људског мозга, свести, морала, савести, говора, фантастичног организма где су све ћелије повезане и свака у свако време зна шта раде остале ћелије?

Мутације су темељ теорије еволуције. Да ли се мутацијама може објаснити еволуција живота на нашој планети?

- Мутације су промене молекула нуклеотида у ДНК, што има за последицу погрешне информације у молекули ДНК, односно у генима. По последицама по организм мутације гена или хромозома могу бити неутралне (без последица), штетне (доводе до болести или деформација појединих делова тела) и смртне (када су штетне мутације веома изражене). Мутације не доводе до великих промена на организму, које би представљале на-

станак нове врсте живота, већ само до неких промена на истој врсти живота. Откако се зна за мутације, било их је на милијарде, или спонтаних или изазваних. Никада те мутације нису дале нову врсту живота, већ само неке промене на истој врсти. Ако мутација, без обзира на неке промене, не даје нову врсту живота, сложенији, виши организам, онда живот остаје на истој врсти, на истом нивоу, нема еволуције. Треба имати на уму да се мутација догађа на јединки, а не на већој популацији. Ако би мутацијом настала једна јединка нове врсте, она не би могла опстати. За репродукцију и опстанак нове врсте неопходно је имати истовремено бројне јединке оба пола. Закон поновљених варијација показује да свака исправно дефинисана биолошка врста има јасно утврђене границе које јој онемогућавају да се низом спонтаних мутација претвори у неку другу врсту. Мутација подразумева одузима-

ње, а не додавање генетске информације. Одуступањем генетске информације не може се створити неки нови орган који би био користан за јединку. Када би то и било могуће, та нова стечена особина не би могла бити пренета на потомке јер се промена десила на соматским, телесним, а не на репродуктивним, полним ћелијама. Крајње је нелогично да се живот развијао и усавршавао на основу грешака на ДНК, грешака на основи и покретачу живота. Дефинитивно је доказано и да су Хекелови ембриони фалсификат, лаж. Та лаж значајно је афирмисала Дарвинову теорију и била је једна од најзначајнијих „доказа“ еволуције и основа за познати еволуционистички закон да је онтогенеза рекапитулација филогенезе, тј. да у току развоја ембрион пролази кроз фазе предака, да ембрион човека или неког сисара у развоју показује особине риба, водоземаца и птица.

Јесу ли фосили одржив доказ еволуције живота на Земљи?

- За еволуционисте, фосили су, уз бројне претпоставке, спекулације, заблуде, а некад и лаж, главни доказ еволуције. Милиони фосила свих сложенијих живих бића, као сасвим формираних врста, без прелазних облика, нађени су у великом броју у истом слоју Земље. До сада је било више милиона врста живота, рачунајући и изумрле. За сваку врсту, да би се развила и опстала, био би потребан велики број прелазних облика, а у фосилима их нема. Недостатак фосила прелазних облика упућује да живот није настао и еволуирао еволуцијом. Чињенице у вези са фосилима најчувенијих наводних прелазних облика, које еволуционисти стално истичу, врло су непоуздане. Археоптерикс, врста малог диносауруса величине кокошке, имао је крила и перје, дугачак реп, вилице и у њима зубе. Око свих наведених делова и данас се воде полемике

„Креативна улога смрти у постанку живота“

Многи еволуционисти покушали су безуспешно да својим хипотезама објасне спонтани настанак живота. Један наш водећи догматски еволуциониста покушава да смрт прикаже као процес еволуције и каже: „Читава процес изумирања је одлична илустрација самог процеса еволуције“, или „смрт очигледно није случајни инцидент, она је стални пратилац биолошког континуитета“ и „открива“ „креативну улогу смрти у постанку и континуитету живота“. Смрти, негацији живота, професор Београдског универзитета даје креативну улогу у постанку и континуитету живота. Данас и квантна физика безуспешно покушава да докаже да би живот могао настати *ex nihilo, per se*. Сазнање о настанку живота за човека, бар за сада, недокучиво је. Могуће је да је настанак живота и човека више од хемије и физике и да, како Његош каже, „Нека умна сила торжествује“.

Фосил рибе шакоперке је заправо фосил рибе која и данас живи у океанима. Наводно еволуцијом су пераја ове рибе постала ноге, риба је изашла на копно, од ње су постали водоземци, а, по неким, и други кичмењаци. Фосили заједничког претка мајмуна и човека, односно прелазне врсте према човеку, нису пронађени.

уз претпоставке о значајним фалсификатима на овом фосилу. Да ли је то прелазни облик између гмизаваца и птица, или једна од изумрлих врста која нема везе са настанком птица? Фосил рибе шакоперке заправо је фосил рибе која и данас живи у океанима. Наводно еволуцијом, пераја ове рибе постала су ноге, риба је изашла на копно, од ње су постали водоземци, а, по неким, и други кичмењаци. И многи еволуционисти одбацили су такву могућност. Фосил малог коња са више прстију уместо копита, ако је и постајао, не указује на прелазни облик, већ на промену на истој врсти, или указује на генетску малформацију. Заправо, једини евентуални (веома необудљиви) прелазни облик, који је до сада пронађен, је археоптерикс. Ако прихватимо да би то могао бити прелазни облик, имамо само један пример, један случај прелазног облика. На једном случају, у науци се не може ништа закључити или доказати.

Шта је истина о хоминидима, које еволуционисти сматрају непосредним прецима савременог човека?

- Човек, *homo sapiens*, настао је пре 30.000 до 100.000 година? Фосили заједничког претка мајмуна и човека, односно прелазне врсте према човеку, нису пронађени. Највише спекулација, контроверзи, маште, заблуда, фалсификата и лаж има у вези фосила хоминида, наводних директних предака човека. Разне скице, макете, модели хоминида и филмови, које обилато користе еволуционисти, нису никакав научни доказ, већ искључиво машта појединих еволуциониста. Прецизна конструкција хоминида на основу дела кости је немогућа, поготово је немогуће конструисати мека ткива, кожу, длану, очи, лице. Пронађени делови скелета појединих хоминида су скоро идентични скелету мајмуна, па је могуће да су ти наводни хоминиди били нека од бројних изумрлих врста мајмуна. *Homo ergaster* и *homo erectus* наводно су најближи преци човека, *homo sapiens*-а. На основу дела скелета, бројних контроверзних података, цртежа, модела, филмова, као и на

основу процене обима и облика лобање и величине мозга (није битна само величина мозга, већ и анатомска структура мозга и сложеност можданих мрежа и снапси), немогуће их је реално конструисати и упоредити са човеком, поготово ако имамо на уму варијетете савременог човека. Веома контроверзни су и подаци о неандерталцу. Ако су хоминиди живели у периоду који наводе еволуционисти, онда је већина хоминида живело у истом периоду. Ко је онда од њих коме предак, и колико предака има човек?

Шта на питање о постанку човека и живота на Земљи одговарају креационисти?

- Немам никакве директне везе са креационистима, нити пратим њихов рад и часописе. Они заговарају да је библијско виђење настанка света, живота и човека истинито и то доказују, како они тврде, научним чињеницама. Истина је да међу њима има и знатан број озбиљних научника и биолога, професора великих универзитета. Интересантно је да је сада Доналд Трамп узео једног од водећих креациониста за свог саветника за ревизију образовања.

Ко, онда, и зашто, финансира промотере теорије еволуције, ако је она догма, а не основана научна теорија?

- Нема ниједне чињенице која доказује теорију еволуције, и то не може би-

ти научна теорија. Теорија еволуције је искључиво хипотеза заснована на непроверљивим спекулацијама која је, стицајем околности, доведена на ниво научне догме. Оваква догма одговара нељудима који данас владају светом. Када нема истине, чињеница, савести, достојанства, морала, човека, Бога, онда је лако извршити деструкцију значајног дела човечанства и поставити се у улогу Великог Брата. Наравно, Велики Брат преко школства, преко научних часописа које контролише директно или индиректно, и преко свих медија, све агресивније афирмише теорију еволуције и на разне начине финансира њене промотере. Велики Брат, односно глобалисти, данас улажу милијарде долара да би, по сваку цену, опстала теорија еволуције. Промотерима ове теорије то доноси велики бизнис, сигурну егзистенцију и статус угледника у друштву.

Како се код нас изучава теорија еволуције?

- Изучавање биологије у нашој држави је под апсолутном контролом неодарвиниста. Теорија еволуције изучава се као апсолутна истина и провлачи се кроз целу биологију. Планове и програме изучавања биологије треба да доноси компетентан тим на државном нивоу, а не само одређени биолози, неодарвинисти. Треба, у разумној мери, изучавати и теорију еволуције, али само као хипотезу, оно што она јесте, са свим подацима који би јој могли ићи у прилог, као и свим подацима који је оспоравају. За сада постоје два схватања о настанку живота и човека (библијски и еволуционистички). Ниједно од њих није научно доказано. У школским програмима би, кроз одређен вид наставе, требало дати простора и савременом религијском погледу на свет и живот.

Еволуција

